

РЕШЕНИЕ

№ 37996

гр. София, 02.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
публично заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10546** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 67-69 вр. чл. 55, § 7 във връзка § 3 и 5 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 и чл. 85 и чл. 84, ал. 2, вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ вр. чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба, подадена от М. С. М. с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., с адрес за контакт, призоваване и получаване на известия – [населено място], [улица], ет.3, ап.8, чрез адресант С. И., , против решение № 221-Х/ 24.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което на осн. чл. 76б ЗУБ и чл. 38, § 2 вр. чл. 55, § 7 вр. § 3 и 5 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 последващата му молба с рег. № КП-01-1937 от 09.07.2026 г. на ДАБ при МС е отхвърлена като недопустима и на осн. чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е постановено да бъде изпълнена наложената на основание чл. 41- 1 от ЗЧРБ, със рег. № 4379 ПАМ- 1223/12.09.2024г. на ГД „Гранична полиция“, принудителна административна мярка (ПАМ), „Връщане до страната на произход С.“.
Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, тъй като постановен при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правни разпоредби, както и с целта на закона. Твърди, че решението е издадено в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), при неизяснена изяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените лични обстоятелства: личната история, причините за търсене на закрила уязвимост или специфични нужди. Излагат се твърдения, че оспореният акт е издаден и в противоречие с основни принципи на административния процес. С жалбата се излагат съображения за неправилност на оспореното решение, тъй като вместо да извърши проверка дали в последващата

молба се сочат нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или относно държавата му на произход, органът е навлязъл в съображения по същество на искането за закрила. Въпреки изложените от оспорващият факти се релевира неправилна оценка на издателя на акта за сигурността в страната му по произход, като не е отчетен риска за живота, сигурността и здравето на жалбоподателя, които се определят от жалбоподателя като твърде високи. Поддържа се и че за него е налице риск от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, т. е. хипотезата на чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ, поради което не е възможно да се завърне в С., с оглед на променената общественно икономическа ситуация там. Твърди се, че тъй като жалбоподателя произхожда от регион с въоръжен конфликт - изключително висок интензитет на вътрешен въоръжен конфликт, самият факт на присъствието му там би го изложило на реален риск, без да е необходимо да доказва специфични индивидуални характеристики. С тези аргументи моли съда да отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган с указания за допускане на молбата до производство по същество.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява и от процесуален представител.

Ответникът по жалбата – интервюиращ орган при ДАБ при МС, редовно призован, не се явява, не изпраща представител, представя писмена защита, с която излага становище по същество на спора. Твърди, че оспореното решение е постановено при спазване на административно-производствените правила и при съобразяване с материалния закон и с неговата цел. При издаването на същото, заявява, че е извършен сериозен и задълбочен анализ и са взети под съображение всички факти и обстоятелства. От съда иска да отхвърли жалбата против Решение № 221X/24.07.2026г., тъй като същото е правилно, законосъобразно и обосновано, като е приложен правилно материалният закон и не се допуснати нарушения на съдопроизводствените правила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

След влизането в сила на 19.01.2026г. на Решение № 196X/05.12.2025г. на интервюиращ орган в ДАБ по последваща молба с вх. № КП-01-8030/24.11.2025г. на М. С. М., с допълнителна молба за международна закрила с вх. № КП-01-1937 / 09.07.2026 г. до председателя на ДАБ при МС, жалбоподателят М. С. М., е поискал закрила. Като е взел предвид обстоятелство, че подадената допълнителна молба от 09.07.2026г. е счетена от интервюиращият орган за последваща молба и като такава е подлежала на предварително разглеждане, при което да се установи дало относно кандидата са се появили нови елементи, които значително да увеличават вероятността търсещият закрила да отговаря на условията за нейното предоставяне или се отнасят до вече приложено основания за недопустимост.

Издателят на оспорения акт, е преценил допустимостта на молбата с оглед факта, че кандидата вече е подал молба за закрила УРИ 105400-3847/18.09.2024г. на СДВНЧ- С., която е изпратена на ДАБ при МС. Чуждият гражданин лично е потвърдил желанието си и с молба вх. № 3807/27.09.2024г. на РПЦ – Х. подадена от него.

Жалбоподателят М. С. М. е регистриран за първи път като търсещ международна закрила в Република България въз основа на подадена молба УРИ 105400-3847/18.09.2024г. на СДВНЧ- С.. В проведеното на 02.07.2024 г. лично интервю чуждият гражданин е декларирал, че е роден на 08. 10. 2000 г. в [населено място], обл. Д., гражданин на С., от мъжки пол, по вероизповедание: мюсюлманин - сунит, арабин по народност, семейно положение - неженен, с ЛНЧ [ЕГН]. Тъй като не е представил документ за самоличност, личните данни на кандидата са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1т.3 от ЗУБ.

С Решение № 2051/28.02.2025г. на председателя на ДАБ, е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила и е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя. В резултат на съдебно обжалване с Решение № № 3923 от 17.04.2025 г. на АС - [населено място] по адм. дело № 650/2025 г. по описа на Административен съд -Хасково е отхвърлена жалбата на чужденеца срещу горепосоченото решение на председателя на ДАБ. С Решение № 10084 / 21. 10. 2025 г. по адм. д. № 8221 / 2025 г. по описа на ВАС е оставено в сила решението на Административен съд –Хасково.

М. С. М. е подал последваща молба на 24.11.2025г. с вх. №КП-01-8030/24.11.2025г. на ДАБ при МС. Интервюиращият орган при ДАБ при МС с решение № 196Х/05.12.2025г. не е допуснал последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено неприсъствено на 19.01.2026г. , като в резултат на обжалването му от сирийският гражданин с Определение № 10432/16.03.2026г. по адм. дело № 1397/2026г. АССГ е оставил без разглеждане жалбата на търсещият закрила.

На 09.07.2026 г. чужденецът е подал процесната последваща молба с вх. № КП-01-1937 до ДАБ при МС.

Произнасяйки се по молбата с решение № 221Х / 24. 07. 2026 г. от страна на интервюиращият орган е прието, че подадената молба е последваща такава, като в нея не се сочат нови обстоятелства от значение за случая, не се установяват новонастъпили факти или обстоятелства, които да не са били предмет на предходна преценка и които да са от естество, че да породят вероятност за различен правен извод относно наличието на предпоставки за предоставяне на международна закрила. Установено е също, че не са налице и предпоставките на чл.38, пар.2 от Регламент (ЕС) 2024/1348 . С тези аргументи последващата молба е отхвърлена като недопустима и в съответствие с чл.37 Регламент (ЕС) 2024/1348 е постановено да се изпълни вече наложеният ПАМ от ГД „Гранична полиция“ рег. № 4379 ПАМ-1223/12.09.2024г. на осн. чл. 41-1 от ЗЧРБ, връщане до страната на произход.

При така установените факти, Административен съд София - Град обосновава следните правни изводи:

Оспореното Решение № 221-Х/ 24.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Жалбата е подадена на 21.08.2026г., чрез Председателя на ДАБ при МС до Административен съд София - град, като решение № 221-Х/ 24.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет е счетено за връчено на дата 19.08.2026г. Жалбата е подадена от адресата на неблагоприятния акт, чиято правна сфера е пряко и непосредствено засегната, поради което за него е налице правен интерес от оспорването.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че Законът за убежището и бежанците продължава да поражда правно действие и след влизането в сила и началото на прилагането на Регламент ЕС 2024/1348 (чл. 79). Регламентът урежда съдебният контрол — относно пълна и ex pипс преценка, срокове, суспензивно действие на жалбата, правна помощ и пр. Това е заявено изрично в съображение 89 от преамбюла, съгласно което регламентът не трябва да засяга компетентността на държавите членки да организират националната си съдебна система и да определят броя на инстанциите, както и в съображение 88, което подчертава процесуалната автономия на държавите членки. Прякото приложение на регламента по силата на чл. 288, ал. 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз поради това не измества, а предполага действието на националните процесуални норми, доколкото те осигуряват спазването на

принципите на равностойност и на ефективност и на чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. По тези съображения настоящият съд приема за приложим реда за оспорване пред съд по чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ.

В Глава трета „Административна процедура“ от Регламента е обособен Раздел IV „Специални процедури“, като в чл. 55 е уредена процедурата за разглеждане на последваща молба, съответна на реда по ЗУБ, както и произнасянето по нейната допустимост от решаващия орган – чл. 38 от Регламента.

Същото е относимо и за разпоредбите от Глава седма „Съдебен контрол“ на ЗУБ, приложими при липса на друга изрична уредба в Глава пета „Процедура за обжалване“ от Регламента, включително в частта относно сроковете и инстанционността на съдебния контрол, съответстващи на регламентираното в чл. 67, пар. 3 и 7 от Регламент ЕС 2024/1348.

Съгласно чл. 67, пар. 1, б. „а“ от Регламент ЕС 2024/1348, кандидатите за международна закрила имат право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в глава II основни принципи и гаранции, отнасящи се до процедурата по обжалване на решение, с което молбата се отхвърля като недопустима. Същевременно предвиденият в чл. 84, ал. 2 ЗУБ 7-дневен срок за съдебно обжалване на решение за отхвърляне на молбата като недопустима съответства на времевите рамки, предвидени в чл. 67, параграф 7, б. „а“ от Регламент ЕС 2024/1348 (най-малко пет и най-много десет дни), относими към хипотезите на оспорване на решение, с което молба се отхвърля като недопустима, като мълчаливо оттеглена, като неоснователна или като явно неоснователна.

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима, като разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, при извършената проверка настоящият съдебен състав счита, че оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ във връзка с чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ, произнасянето по допустимостта на последваща молба за международна закрила се осъществява от интервюиращ орган, определен от председателя на ДАБ при МС, в случая със заповед на председателя на ДАБ № Х РД-05-416 12.06.2026г. К. Б. е определен за интервюиращ орган на ДАБ при МС. Актът е постановен в срока по член 35 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2024/1348 НА Е. (Разглеждането с цел да се определи дали дадена молба е недопустима в съответствие с член 38, параграф 1, букви а), б), в) и г) и член 38, параграф 2 приключва във възможно най-кратък срок и не по-късно от два месеца от датата, на която е подадена молбата.).

Решението е обективизирано в изискуемата от чл. 59, ал. 2 от АПК писмена форма и съдържа задължителните реквизити – наименование на издалия го орган, номер и дата, посочване на фактическите и правните основания за издаването му, разпоредителна част и указания за реда и срока за обжалване. Мотивите са ясно изразени и кореспондират на събрания доказателствен материал.

Пред административния орган е инициирано производство въз основа на допълнителна молба за предоставяне на международна закрила от М. С. М. с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. подадена на 09.07.2026 г. Молбата е регистрирана с вх. № КП – 01 – 1937/09.07.2026 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет. Производството е проведено по реда на Регламент ЕС 2024/1348, който установява обща процедура за предоставяне и отнемане на международната закрила съгласно Регламент ЕС 2024/1347, и който Регламент ЕС 2024/1348, по силата на чл. 79, пар. 3, се прилага по отношение на процедурата за предоставяне на международна закрила във връзка с молби, подадени от 12 юни 2026 г.

Приложена е процедурата по предварителна оценка на последваща молба за международна закрила по реда на член 55, параграф 3 във връзка с параграф 4 от Регламент (ЕС) 2024/1348. Съгласно параграф 2 от същият член : Всяка допълнителна молба, отправена в държава членка, след като по предишна молба на същия кандидат е било взето окончателно решение, се счита за последваща молба и се разглежда от компетентната държава членка.

Според легалната дефиниция, дадена в разпоредбата на чл. 3 пар. 19 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2024/1348 НА Е. „последваща молба“ означава допълнителна молба за международна закрила, отправена в някоя държава членка след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато молбата е била отхвърлена поради изричното ѝ или мълчаливо оттегляне.

Видно от изложеното несъмнено молба свх. № КП – 01 – 1937/09.07.2026 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет подадена от М. С. М. е "последваща молба", тъй като чужденецът я подава, след вземането на окончателно решение по предишна молба в производството за предоставяне на международна закрила в Република България с приключило с влязло в сила решение.

Предвиденият ред в член 55 Регламент (ЕС) 2024/1348 предвижда, че последващата молба подлежи на предварително разглеждане, в рамките на което решаващият орган установява дали са се появили или от кандидата са били представени нови елементи, които: а)значително увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила съгласно Регламент (ЕС) 2024/1347; или

б)се отнасят до вече приложено основание за недопустимост, когато предходната молба е била отхвърлена като недопустима.

Предварителното разглеждане се извършва въз основа на писмени сведения или лично интервю в съответствие с основните принципи и гаранции, предвидени в глава II. По-специално личното интервю може да не се проведе, когато от писмените сведения е ясно, че молбата не съдържа нови елементи съгласно параграф 3 от член 55 Регламент (ЕС) 2024/1348.

От представените по делото в административната преписка документи е видно, че с писмо рег. № УП 34850/09.07.2026г. интервюиращият орган е уведомил жалбоподателя, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата му молба ще бъде преценена нейната допустимост съгл. чл. 55 от Регламента (ЕС) 2202/1348. Дадена е възможност на търсещият закрила в указан седемдневен срок да представи в ДАБ при МС писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост. В предоставения срок и до издаване на оспорения акт, допълнителни писмени доказателства не са били ангажирани от страна на чуждият гражданин. След което на 24.07. 2026г. е постановено оспореното Решение № 221-X/ 24.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, в което органът е обсъдил събраните материали, съобразил е Справка рег. № МД-02-236 от 23.06.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ и е формирал извод, че чужденецът не представя нови писмени доказателства и не навежда нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или за държавата по произход, различни от тези, вече преценени с влязлото в сила окончателно съдебно решение.

В последващата си молба М. С. М. сочи, че са настъпили нови обстоятелства относно държавата си по произход С. – продължаващата несигурна и нестабилна обстановка в страната, включително въоръжени сблъсъци, произволни арести, репресии срещу лица, напуснали страната. След смяната на режима в С., начело на държавата застанал лидерът на HTS Ал-Д., който е бил част от терористичната организация Идил. Къщата му в С. била унищожена и нищо не му останало там. Испитвал страх за живота си, тъй като очаквал при завръщането си там да

бъде убит от кюрдите или от новия режим от ислямски фундаменталисти и терористи. В страната липсвали нормални условия за живот (храна, електричество, водоснабдяване, здравеопазване) и съществувала опасност от посегателства от страна на ислямски милиции от групата на „Х. Т. Ал Ш.“ и кюрдски структури. С оглед общата обстановка, като сирийски гражданин напуснал страната и поискал закрила в чужбина е посочил, че за него съществува реален риск от разпит, задържане или преследване при завръщане. По отношение на личните си обстоятелства е посочил риск от мобилизация, политически проблеми, проблеми с образованието, проблеми с жилището, липса на елементарни условия, медицинско обслужване и др. В молбата е посочил, че по време на пребиваването си в България е предприел стъпки за интеграция, като работи, не е нарушавал обществения ред и желанието му е да работи и да се издържа самостоятелно. Изразил е желание да се интегрира и да допринася за обществото в България като способен и мотивиран работлив човек, обосновано с реалната необходимост в Република България от работна ръка в различните сектори на икономиката. Завръщането си в С. е описал с опасения за очакващата го несигурност поради наличие на гражданска война, чужда агресия и нарушаване на човешки права. Връщането си в С. определя в молбата като нарушение на принципа за невръщане /non refulment/. В първата си молба за международна закрила и при проведеното с него интервю на 26.11.2024г. е посочил като причини за напускане на родината си е посочил общата несигурност в страната в следствие на водената война, след като станал свидетел на убийство на братовчедка си. Като тръгвал нямамо военни действия но имало въоръжени групи. Семейството му четирима братя и родителите му останало в С., като една от сестрите му била в Л.. Не споделял някой от семейството му да е напускал С.. Опасенията които е споделил са свързани с възможността да го вземат в казармата или евентуално да го изпратят в затвора. Изрично е заявил, че лично той и членовете на семейството му не са постраждали от военните действия, че никога не е членувал в политически партии или организации, не е имал проблеми с официалните власти, не е бил арестуван, задържан, разследван или осъждан, не знае да е бил осъждан, не е получавал заплахи, не му е оказвано насилие и не е имал проблеми, свързани с етническата или религиозната му принадлежност.

При извършен преглед от страна на интервюиращият орган е констатирано, че заявените обстоятелства в първата последваща молба от 24.11.2025г. и тези в молбата от 09.07.2026г. са идентични и не са изложени нови елементи или констатации.

Правилно решаващият орган е приел в това отношение, че нови елементи свързани с напускането на страната по произход на търсещият закрила и с нежеланието му да се завърне там не се откриват. Изложените от чужденеца опасения за собствената му сигурност се състоят в общо описание на ситуацията в С., на нито едно от твърденията му не е подкрепено с конкретни факти и доказателства, които да обуславят наличието на реален и индивидуален риск спрямо М. С. М.. Не е установено и предприемането на действия спрямо него или спрямо членовете на семейството му, които са останали там, от които да се направи извод за съществуването на конкретен и персонален риск спрямо молителя или семейството му. Логично е и заключението направено, че тези факти и обстоятелства вече са били предмет на преценка в предходните производства по предоставяне на международна закрила проведени спрямо чуждият гражданин. Наред с това, административният орган в мотивите на решението правилно е посочил, че такива не се доказват, като представляващи обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната на произход, и този извод се споделя от настоящата инстанция. Трябва също така да се посочи, че тъкмо поради характера на сочените за нови обстоятелства пред органа, които всъщност са данни за положението и сигурността в страната от общодостъпни източници, е наложило обсъждането им от органа, с оглед необходимостта от мотивиране на акта

и съответно надлежно обосноваване дали представляват нови обстоятелства, каквото е изискването на закона. По тази причина се явяват неоснователни и противоречиви твърденията на жалбоподателя, че оспореният акт бил издаден в нарушение на административно производствените правила. По аргумент от разпоредбата на чл. 7, 35 и 36 от АПК – изясняването и събирането на доказателства и съответно основаване на действителните факти от значение за случая е съществено с оглед обема информация, с която е сезиран органа с последващата молба, и изводите на органа в този смисъл се подкрепят от приетата в преписка Справка рег. № МД-02-236 от 23.06.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ.

Жалбоподателят се позовава на твърдения за настъпила несигурност, ескалация на насилието и тежка хуманитарна обстановка в С., като по този начин поддържа наличие на предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Анализът на актуалната информация за държавата по произход видно от Справка рег. № МД-02-236 от 23.06.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – очертава различна фактическа обстановка в страната на произход на търсещият закрила. Видно от справката, въпреки че С. продължава да бъде класифицирана като „несвободна“ според годишния доклад на Ф. Н., публикуван в края на м. март 2026 г. страната едновременно с това регистрира най-голямото подобрене в световен мащаб през 2025 г. в сравнение със същия период на предходната 2024 г. В доклада се посочва, че при новото преходно правителство е постигнат спорадичен напредък във възстановяването на политическите институции и облекчаването на ограниченията върху основните права, което води до покачване с пет индексни пункта (общо 10/100 в сравнение с 5/100 индексни пункта през същия период на 2024 г.). Международните и независимите местни медии до голяма степен са в състояние да осъществяват критична репортажна дейност от С., организациите на гражданското общество могат да се регистрират и да работят по-свободно и че правните репресии от ерата на А. постепенно се премахват.

Състоянието в провинция Д. от където е чуждият гражданин търсещ закрила, по данни от справката, през м. март 2025 г. Международната кризисна група отбелязва, че новосъздадените сили за сигурност GSS успяват бързо да установят контрол над Д. и някои други части на страната. В тези райони новата администрация успешно възстановява доверието и поддържа общественния ред, като по този начин допринася за зараждащото се чувство за сигурност, което според съобщенията мотивира до един милион разселени сирийци да се върнат по домовете В доклад от м. април 2025 г., оценяващ условията за завръщане, М. също отбелязва, че към момента на оценката провинция Д. е една от провинциите, постигнали „частично благоприятни“ условия (оценка 3,2 по скала от 0 до 5) за завръщане и реинтеграция на вътрешно разселени лица. По отношение на безопасността и сигурността (включително свобода на движение, усещане за безопасност, атмосфера на обществен живот, рискове от мини и експлозивни и докладвани инциденти със сигурността), условията в Д. са определени като „предимно благоприятни“ (оценка 4,3/5 въз основа на 42 оценени общности), (поред два източника, Д. остава най-стабилният район в С., с като цяло сигурна среда, намаляване на арестите на контролно-пропускателни пунктове и забележим спад на инцидентите със сигурността. Центърът за правосъдие и отчетност в С. (S. J. and A. Centre, SJAC) оценява, че в Д. има добро ниво на сигурност и че силите за сигурност имат силно присъствие в града. Оценките на ВКБООН показват, че към 15 май 2025 г. в Д. пребивават 589 271 вътрешно разселени лица (ВРЛ), заедно с 5 935 души, завърнали се от вътрешно разселване след 27 ноември 2024 г. Към 18 септември 2025 г. ВКБООН съобщава за 588 781 ВРЛ и 11 569 наскоро завърнали се лица. Освен това, 170 624 души се завръщат от чужбина от 8 декември 2024 г. насам. Състоянието на сигурността в [населено място] и едноименната провинция (Риф Д.) през 2026 г. остава нестабилно и сложно, като се характеризира с терористични атаки и спорадични въоръжени сблъсъци. Въпреки че

сирийското правителство контролира столицата и нейните предградия, „спящи клетки“ на „Ислямска държава*” (ИД) продължават да извършват целенасочени атаки както в центъра на Д., така и в провинцията.

Справката показва, че С. остава териториално фрагментирана и икономически изтощена като ситуацията в страната бавно преминава от състояние на активна война към „замразен конфликт“. Липсват големи фронтови линии, но все пак положението там не е „съвсем спокойно“. Въпреки това, не може да се приеме, че С. е обхваната от хаос и е налице въоръжен конфликт. Безспорно обстановката в страната е динамична, като продължава политическо насилие, но в по-ниска степен в сравнение с предходни години, а страната се връща обратно към нормалния живот, след режима на Б. А. като доказателство за това са доброволно завърналите се над милион сирийци. Данните от справката сочат, че вътрешен или международен въоръжен конфликт в момента липсва, а несигурното положение в отделни райони е резултат на инцидентни прояви, които не могат да се характеризират като безогледно насилие.

В подкрепа на горното е служебно известното на настоящият състав становище от Върховния комисариат за бежанците при Организацията на О. нации /ВКБООН/. Част от становището е приложената позиция на ВКБООН относно връщане в Сирийската арабска република, в която е посочено, че настоящата ситуация отваря нови възможности, от които трябва да се възползват всички бежанци и разселени лица. В него се сочи също, че след падането на правителството на 8.12.2024 г. С. претърпява значителни положителни промени в сигурността, политическата и хуманитарната ситуация, но все още ситуацията остава нестабилна и силно непредсказуема. Според организацията ситуацията е такава, че лица от С. може да се нуждаят от международна закрила, ако попадат в определени рискови профили като представители на религиозни или етнически малцинства, лица противници на властта или част от предишното правителство, както и жени, деца и лица с различна сексуална ориентация, полово идентичност, полово изразяване и/или полови характеристики.

В представената в производството по подадената от жалбоподателя молба за закрила се споменава, че на 9 май 2026 г. временният сирийски президент А. ап-Ш. обявява промени в състава на няколко членове на временното правителство на страната (което е сформирано през м. март 2025 г.) и на административни служители. Нови служители са назначени на длъжностите генерален секретар на президентството, министър на информацията, министър на земеделието, както и за губернатори в провинциите Д. ез-Зор, Х., Л. и К.. Рокадите последват съобщения за критики, че някои правителствени постове са били избрани въз основа на непотизъм. Братът на Ш. -М., заема поста главен секретар на президентството преди реструктурирането. На 24 май 2026 г. се провеждат парламентарни избори за Народното събрание в контролираните по-рано от кюрдите райони на провинция Х. и област А. ал- Араб (К.), за да бъдат попълнени 11 места, които остават вакантни след изборите през м. септември 2025 г. поради тогавашната липса на контрол от страна на правителството над Североизточна С..

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че в случая са неоснователни доводите на жалбоподателя свързани с общото положение в С.. Сигурността на държавата по произход търпи развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд трябва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, трябва да са актуални. Конкретната обстановка в С. не се е променила драстично в сравнение с изследваната в решението на председателя на ДАБ и обсъдени от съда при проведеното оспорване по съдебен ред, като тази обстановка е изследвана и при предходната му последваща молба за закрила.

В тази връзка следва да се имат предвид мотивите на това решение посочени в т. 33 на Решение от 10. 06. 2021 г. по дело С 921 / 19 г. на СЕС, според които държавите-членки могат да приемат последваща молба като недопустима в съответствие с принципа за присъдено нещо.

Изложените от чуждият граждани доводи свързани с интеграцията му в България са извън приложното поле на ЗУБ, като както беше посочено по-горе, настоящата му молба е непосредствено след разглеждането на предходна такава, която също не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Следва също така да се отбележи, че съгласно чл. 55, ал. 5 от Регламент (ЕС) 2024/1348, представените от кандидата елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба. Не е необходимо да се вземат предвид елементите, които кандидатът е могъл да представи по-рано, освен ако те значително не увеличават вероятността молбата да не бъде недопустима или кандидатът да изпълни условията за предоставяне на международна закрила, или ако предишната молба е била отхвърлена като мълчаливо оттеглена в съответствие с член 41 без разглеждане на основателността.

С оглед на горното, наведените в последващата молба обстоятелства представляват общи съображения за несигурност и икономически трудности в държавата по произход, които са били обсъдени още в първоначалното производство, а настъпилите след това военно-политически промени в С. не увеличават в значителна степен вероятността чужденецът да отговаря на условията за международна закрила. Жалбоподателят не притежава специфични индивидуални рискови характеристики, които да го открийт от общото цивилно население или да обосноват неприятелски политически профил.

В конкретния случай не са се появили, както и от кандидата не са представени нови факти спрямо предходните молби, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Правилно е посочено в мотивите на оспореното решение, че от данните в справката се налага извод, че няма съществена промяна в обстановката в С..

Отхвърлянето на последващата молба като недопустима не нарушава и принципа за забрана за връщане (non-refoulement) по смисъла на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, чл. 19, параграф 2 от Хартата на основните права на ЕС и чл. 3 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), тъй като по делото не са ангажирани категорични доказателства, установяващи реален и личен риск молителят да бъде подложен при завръщането си на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне.

Административната преписка не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а от ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 от ЗУБ.

Кандидатът не е представил, нито е констатирано да са възникнали нови елементи съгласно параграф 3 член 55 от Регламент (ЕС) 2024/1348, които да са налагали основателността на молбата се разглежда допълнително., поради което правилно е приложена разпоредбата на член 55, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2024/1348, когато кандидатът не е представил или не са се появили нови елементи съгласно параграф 3, молбата да бъде отхвърлена като недопустима съгласно член 38, параграф 2.

Няма данни за промяна в личното положение на молителя, която да обоснове различна преценка от извършената в предходното производство.

При тази фактическа и правна обстановка правилно е позоваването, тълкуването и прилагането от

административния орган на основанията по чл. 55, пар. 7 вр. с пар.3 и пар.5 във вр. с чл. 38, пар. 2 от Регламента.

Според настоящия състав решението на интервюиращия орган по точка едно от диспозитива на оспореният акт, е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактичката обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят постановеното решение. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен акт в тази си част.

По точка две от диспозитива на оспореният акт, с която административния орган в съответствие с чл. 37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 е постановил да се изпълни вече наложения ПАМ от ГД „Гранична Полиция“ рег. № 4379 ПАМ1223/12.09.2024г. на основание чл. 41 -1 от ЗЧРБ, „връщане до страната на произход – С.“, съдът взе предвид следното: Съгласно чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348, когато молбата е отхвърлена, като недопустима, неоснователна или явно неоснователна, както по отношение на статута на бежанец, така и по отношение на статута на субсидиарна закрила или като мълчаливо или изрично оттеглена, държавите членки постановяват решение за връщане, с което се спазва Директива 2008/115/ЕО. Ако решение за връщане или друго решение, налагащо задължението за връщане, вече е било постановено преди подаването на молба за международна закрила, не се изисква постановяването на решение за връщане съгласно настоящия член. Решението за връщане се постановява като част от решението, с което се отхвърля молбата за международна закрила, или като отделен акт. Когато решението за връщане се постановява като отделен акт, то се постановява едновременно и заедно с решението, с което се отхвърля молбата за международна закрила, или своевременно след това.

Установява се, че спрямо кандидата е издадена Заповед рег. № 4379 ПАМ1223/12.09.2024г. от ГД „Гранична Полиция“, с която е наложена ПАМ „връщане до страна по произход С.“ на основание чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ.

Съдът приема, че този акт има характер на решение за връщане по смисъла на чл. 3, т. 4 и чл. 6, пар. 1 от Директива 2008/115/ЕО. Дължим е извод, че в случая е постановен отделен акт за връщане съобразно Директива 2008/115/ЕО и чл. 37, изр. 2 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 - ако решение за връщане или друго решение, налагащо задължението за връщане, вече е било постановено преди подаването на молба за международна закрила, не се изисква постановяването на решение за връщане съгласно настоящия член.

Независимо, че в случая е постановен отделен акт за връщане (Заповед рег. № 4379 ПАМ1223/12.09.2024г. от ГД „Гранична Полиция“), то в оспореното решение с позоваване на чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е разпоредено изпълнение на мярката по чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, която съгласно чл. 68, § 3, б. „а“, предложение „ii“ от Регламент /ЕС/ 2024/1348 се прилага незабавно и подлежи на предварително изпълнение от датата, на която кандидатът е уведомен за това решение.

Оспореното Решение № 221 X от 24. 07. 2026г. съдържа изрично разпореждане (диспозитив) за връщане, като решение за връщане по смисъла на чл. 37, изр. 1 от Регламент /ЕС/ 2024/1348, взето едновременно с произнасянето по молбата за международна закрила, а съдържа постановяване за изпълнение на вече наложена ПАМ. Съдът намира, че интервюиращият орган при ДАБ не разполага с правомощие да разпорежи предварително изпълнение на мярка, която е постановена в отделно и самостоятелно административно производство, по различен ред и на различно правно основание (ЗЧРБ). Липсва овластяване на органа да разпорежи предварително изпълнение на

Заповед рег. № 4379 ПАМ1223/12.09.2024г. на ГД „Гранична Полиция“, с която е наложена ПАМ „връщане до страна по произход С.“ относно М. С. М. на основание чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, както това е посочено в диспозитива на решението.

По силата на чл. 67, пар. 1 от Регламент /ЕС/ 2024/1348, когато решението за връщане се приема като отделен акт съгласно член 37, то може да бъде обжалвано в отделно съдебно производство.

От гореизложеното настоящият съдът, приема, че оспореното решение в частта му по т. 1 е законосъобразно и жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена, като неоснователна, а в частта му по т. 2 е налице основание за прогласяване на нищожността му, доколкото административният орган не е компетентен да се произнася относно изпълнението на вече наложената ПАМ със Заповед рег. № 4379 ПАМ1223/12.09.2024г. на ГД „Гранична Полиция“. Органите с компетентност за налагане на ПАМ „връщане до държавата по произход“, при издаването на оспорения акт и към настоящия момент, са сред посочените в чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 87 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. М. с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., против решение № 221-X/ 24.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, в частта по т.1, с която на осн. чл. 76б ЗУБ и чл. 38, § 2 вр. чл. 55, § 7 вр. § 3 и 5 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 последващата молба на М. С. М. с рег. № КП-01-1937 от 09.07.2026 г. на ДАБ при МС е отхвърлена като недопустима.

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Решение № 221-X/ 24.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, в частта му по т.2, с която на осн. чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е постановено да бъде изпълнена наложената на основание чл. 41- 1 от ЗЧРБ, със рег. № 4379 ПАМ- 1223/12.09.2024г. на ГД „Гранична полиция“, принудителна административна мярка (ПАМ), „Връщане до страната на произход С.“.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: